

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2010/2

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2010 - 2

<p>Zaaknummer: 09/2997/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 februari 2010</p>	<p>Bezoek; Huisregels</p>	<p>Klager mag zijn kinderen tijdens bezoek niet knuffelen. Er is een deugdelijke basis voor inbreuk op eerbiediging van familie- en gezinsleven. Hierbij is het beveiligingsniveau van de EBI in aanmerking genomen. Bestreden beslissing niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 09/2927/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 februari 2010</p>	<p>Ordemaatregel aanleiding; Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Klager is gestopt met werken i.v.m. zijn levensovertuiging en heeft dat medegedeeld. Afzondering in afwachting van herselectie van een z.b.b.i. naar een b.b.i. dan niet redelijk en billijk. Beroep van klager gegrond, tegemoetkoming € 60,-.</p>	<p>blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 09/2490/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 februari 2010</p>	<p>Urineonderzoek</p>	<p>Klager heeft steeds stellig ontkend aanvraagformulier urinecontrole te hebben getekend. Volgens directeur staan handtekening van klager en personeelslid op elkaars plaats. Hiermee is sprake van gebrek in naleving van procedure. Nu vergelijking van handtekeningen van klager ook twijfel oproept is het beroep van klager gegrond.</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 09/3300/GA</p> <p>Datum uitspraak: 11 februari 2010</p>	<p>Voorwerpen op cel</p>	<p>Weigering verlenen van toestemming voor bekijken van dvd van crematieplechtigheid partner. Klager verdacht van betrokkenheid bij dood partner. Klager verdacht van betrokkenheid bij dood partner. Onbestreden dat klagers familie, familie van zijn partner, officier van justitie en humaniste verbonden aan inrichting geen bezwaar hebben. Bezwaren van recherche zijn niet geconcretiseerd. Gelet hierop en evidente belang van klager i.h.k.v. rouwproces, beslissing directeur onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht aan directeur om klager binnen drie weken alsnog naar dvd te laten kijken</p>	<p>blz. 9</p>

<p>Zaaknummer: 09/2749/GA en 09/2787/GA</p> <p>Datum uitspraak: 8 februari 2010</p>	<p>Onderzoek aan lichaam en kleding ; Telefoon; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Pbw deugdelijke wettelijke basis voor visiteren, fouilleren en opnemen en af luisteren van telefoongesprekken. Geen schending van art. 8 EVRM. Stelselmatig wekelijks visiteren is onredelijk en onbillijk. Bij het dagelijks fouilleren en opnemen en af luisteren van alle telefoongesprekken geldt dat enkele verwijzing naar klagers plaats op GVM-lijst onvoldoende is. Directeur zal minimaal maandelijks eigen belangenafweging dienen te maken. Dat is onvoldoende aannemelijk geworden. Beroep van klager gegrond en tegemoetkoming van € 100,=</p>	<p>blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 09/2786/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 januari 2010</p>	<p>Post; Zorgplicht wijze van betrachten</p>	<p>Artikel 36 lid 2 jo 37 lid 1 Pbw kan als geoorloofde inbreuk op persoonlijke levenssfeer (artikel 8 EVRM) worden beschouwd. Door directeur zonder dagtekening retourneren van klaagschriften wegens onvoldoende frankering is in strijd met artikel 61 lid 2 Pbw. Ook regel dat klaagschrift in geopende envelop aangeboden moet worden is in strijd met artikel 36 lid 2 Pbw. Beroep deels gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 09/2779/GA</p> <p>Datum uitspraak: 27 januari 2010</p>	<p>Ordemaatregel procedureel; Cameratoezicht; Tegemoetkoming financieel; Ordemaatregel afzondering</p>	<p>Vermoeden van inslikken contrabande tijdens bezoek. Daarom maatregel van afzondering met cameratoezicht en zeef voor controle ontlasting niet onredelijk of onbillijk. Dit geldt ook voor duur van drie dagen, hoewel maatregel ook na driemaal schone stoelgang kan eindigen. Termijnoverschrijding van bewaardersarrest. Beroep deels gegrond, tegemoetkoming € 10,-.</p>	<p>blz. 12</p>
<p>Zaaknummer: 09/2939/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 januari 2010</p>	<p>Tegemoetkoming financieel; Zorgplicht niet betrachten</p>	<p>Weigering klaagschrift aan te nemen in strijd met wet. Indiening van klaagschriften kan door tussenkomst van directeur geschieden. Directeur voorziet klaagschrift van dagtekening en draagt er zorg voor dat klaagschrift bij beklagcommissie terecht komt. Beklag alsnog gegrond, tegemoetkoming € 5,=.</p>	<p>blz. 13</p>

<p>Zaaknummer: 09/3359/GB</p> <p>Datum uitspraak: 22 februari 2010</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Klager niet geselecteerd voor een z.b.b.i. omdat er een procedure loopt m.b.t. ongewenstverklaring, hij niet zonder tewerkstellingsvergunning aan het werk kan in een z.b.b.i en geen burgerservicenummer heeft. Door selectiefunctionaris aangevoerde argumenten komen niet overeen met de gestelde voorwaarden voor plaatsing in een z.b.b.i. genoemd in artikel 2 van de Regeling. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 14</p>
<p>Zaaknummer: 09/3374/GB</p> <p>Datum uitspraak: 8 februari 2010</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Selectie voor PPC hvb/gevangenis IBA te Vught. Selectiebeslissing is m.b.t. plaatsing in PPC niet in overeenstemming met geldende bestemmingsaanwijzing. Klager heeft feitelijk verbleven in unit 3 welke is aangewezen als afdeling voor bijzondere opvang. Ten aanzien van klager is indicatiebesluit afgegeven door psychiater NIFP. Klager is daarna overgeplaatst naar PPC Zwolle, waarmee aan bezwaren betreffende zijn bezoek is tegemoetgekomen. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 15</p>
<p>Zaaknummer: 09/2879/GM</p> <p>Datum uitspraak: 14 januari 2010</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>Inrichtingsarts schreef door klaagster gewenste medicatie voor tijdens eerdere detentie en niet tijdens huidige detentie. Eigen verantwoordelijkheid inrichtingsarts om te bezien welke medicatie in gegeven omstandigheden het meest adequaat zal zijn. De noodzakelijk geachte medicatie is overigens wel verstrekt. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 09/2530/GM</p> <p>Datum uitspraak: 14 januari 2010</p>	<p>Medische verzorging behandeling Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Geen adequate behandeling schouder. Verpleegkundigen hebben klager niet doorgestuurd naar inrichtingsarts. Over het hoofd werd gezien dat schouder was ontwricht. Is eerst na 22 uur weer in de kom gezet. Beroep gegrond. Tegemoetkoming 25 euro.</p>	<p>blz. 17</p>

<p>Zaaknummer: 09/2503/JW</p> <p>Datum uitspraak: 25 januari 2010</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing passantentermijn; Mededelingsplicht</p>	<p>Verlenging passantetermijn niet tijdig meegedeeld, beroep formeel gegrond, tegemoetkoming €50,=. In kader van pedagogisch verantwoord beleid van belang dat behandeling spoedig aanvangt en passantetermijn voor jeugdigen maximaal drie maanden duurt. Duur i.c. 3 maanden en 16 dagen. Beroep materieel gegrond, tegemoetkoming € 350,=.</p>	<p>blz. 17</p>
---	--	---	----------------

Zaaknummer:

09/2997/GA

Datum uitspraak:

18 februari 2010

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Kooyman, dr. M.
Vegter, mr. P.C.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de Extra beveiligde inrichting
(EBI) Vught

Trefwoorden:

Bezoek; Huisregels

Artikelen:

Pbw art. 38
EVRM art. 8

Samenvatting:

Klager mag zijn kinderen tijdens bezoek niet knuffelen. Er is een deugdelijke basis voor inbreuk op eerbiediging van familie- en gezinsleven. Hierbij is het beveiligingsniveau van de EBI in aanmerking genomen. Bestreden beslissing niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Namens klager wordt een beroep gedaan op artikel 8 van het EVRM. In voornoemd artikel is onder andere het recht vervat van het familie- en gezinsleven. De beroepscommissie oordeelt dat de beslissing van de directeur als een inbreuk kan worden aangemerkt op klagers eerbiediging van familie- en gezinsleven nu het hem niet is toegestaan om zijn kinderen te knuffelen. Echter, in het tweede lid van voornoemd artikel staat vermeld dat het recht op eerbiediging

van het familie- en gezinsleven kan worden beperkt, voor zover daarin bij wet is voorzien. De wettelijke regeling in artikel 38 van de Pbw in combinatie met de huisregels kan worden beschouwd als een gelegitimeerde inbreuk op dat recht. Gezien het vorenstaande is er een deugdelijke basis om te bepalen dat het bezoek wordt gescheiden door middel van een glaswand c.q. dat het tijdens bezoek niet is toegestaan om fysiek contact te hebben. Hierbij heeft de beroepscommissie in aanmerking genomen dat klager in de EBI verblijft. In de EBI is sprake van een extra beveiligingsniveau. In de EBI worden gedetineerden geplaatst die een extreem vluchtrisico vormen en een onaanvaardbaar maatschappelijk risico vormen in termen van recidivegevaar voor ernstige geweldsdelicten, of bij ontvluchting een onaanvaardbaar maatschappelijk risico vormen, waarbij het vluchtrisico als zodanig hieraan ondergeschikt is. De aangevochten beslissing is mitsdien niet in strijd met een wettelijke regeling en evenmin onredelijk of onbillijk. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

09/2927/GA

Datum uitspraak:

18 februari 2010

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Kooyman, dr. M.
Vegter, mr. P.C.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Maashegge te
Overloon

Trefwoorden:

Ordemaatregel aanleiding; Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw artt. 23 en 24

Samenvatting:

Klager is gestopt met werken i.v.m. zijn levensovertuiging en heeft dat medegedeeld. Afzondering in afwachting van herselectie van een z.b.b.i. naar een b.b.i. dan niet redelijk en billijk. Beroep van klager gegrond, tegemoetkoming € 60,-.

Rechtsoverwegingen:

Uitgangspunt is – zo volgt ook uit de Memorie van toelichting bij de Pbw terzake – dat tot plaatsing in afzondering kan worden overgegaan in afwachting van overplaatsing van een gedetineerde. Het kan daarbij gaan om het overbrengen van een gedetineerde naar een meer gesloten regime. Daarmee biedt de Pbw dan ook voldoende basis om bij een overplaatsing van een z.b.b.i. naar een b.b.i. een afzonderingsmaatregel op te leggen. In het onderhavige geval kan de afzondering de toets van de redelijkheid en billijkheid niet doorstaan. Klager is gestopt met de werkzaamheden, maar heeft daarbij duidelijk te kennen gegeven dat de weigering te werken voortkwam uit zijn levensovertuiging dat het voor Sinti's verboden is om in aanraking te komen met paardenvlees. Het gaat te ver om onder die omstandigheden tot afzondering over te gaan. Omdat de gevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan te maken zijn, acht de beroepscommissie termen aanwezig om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen. De beroepscommissie merkt nog op dat de gronden voor de overplaatsing van klager in deze procedure niet ter beoordeling staan.

Zaaknummer:

09/2490/GA

Datum uitspraak:

18 februari 2010

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Kooyman, dr. M.
Vegter, mr. P.C.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij het huis van bewaring Grave

Trefwoorden:

Urineonderzoek

Artikelen:

Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen art. 3 lid 7
Pbw art. 30

Samenvatting:

Klager heeft steeds stellig ontkend aanvraagformulier urinecontrole te hebben getekend. Volgens directeur staan handtekening van klager en personeelslid op elkaars plaats. Hiermee is sprake van gebrek in naleving van procedure. Nu vergelijking van handtekeningen van klager ook twijfel oproept is het beroep van klager gegrond.

Rechtsoverwegingen:

De procedure van de urinecontrole is geregeld in artikel 3 van de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen (nummer 726428/98/DJI, Stcrt. 128). Daarmee is de urinecontrole onderworpen aan een stelsel van waarborgen. Lid zeven van voormeld artikel 3 luidt: "Zowel de gedetineerde als het personeelslid plaatsen een handtekening op het aanvraagformulier ter bevestiging dat de

procedure correct is verlopen.” Klager heeft steeds stellig ontkend een handtekening op het formulier te hebben gezet. Vast staat dat op de plaats waar de gedetineerde moet tekenen in ieder geval niet de handtekening van klager staat. Volgens de directeur staat de handtekening van klager op de plaats waar het personeelslid dient te tekenen. Dat levert een gebrek in de naleving van de procedure op. Aan een dergelijk gebrek zou nog wel voorbijgegaan kunnen worden, als er geen contra-indicaties zijn dat het inderdaad de handtekening van klager is die op de plaats waar het personeelslid moet tekenen staat. Dergelijke contra-indicaties zijn er in het onderhavige geval wel. Vergelijking van de volgens de directeur door klager op het formulier geplaatste handtekening met andere zich bij de stukken bevindende handtekeningen van klager brengt de beroepscommissie tot de slotsom dat niet buiten twijfel is dat al die handtekeningen afkomstig zijn van dezelfde persoon. De beroepscommissie zal het beroep en het beklag daarom gegrond verklaren. Zij acht geen termen aanwezig om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

09/3300/GA

Datum uitspraak:

11 februari 2010

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Coumans, mr. A.G.

Schagen, J.

Kokee, R. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie De Kruisberg
Doetinchem

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel

Artikelen:

Pbw art. 60

Samenvatting:

Weigering verlenen van toestemming voor bekijken van dvd van crematieplechtigheid partner. Klager verdacht van betrokkenheid bij dood partner. Onbestreden dat klagers familie, familie van zijn partner, officier van justitie en humaniste verbonden aan inrichting geen bezwaar hebben. Bezwaren van recherche zijn niet geconcretiseerd. Gelet hierop en evidente belang van klager i.h.k.v. rouwproces, beslissing directeur onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht aan directeur om klager binnen drie weken alsnog naar dvd te laten kijken.

Rechtsoverwegingen:

Van de uitvaartplechtigheid van klagers partner is een dvd gemaakt. In het verweerschrift van 21 oktober 2009 van de directeur voor de beklagcommissie komt naar voren dat klager ervan wordt verdacht zijn partner te hebben gedood. Het verzoek van klager de dvd te bezichtigen, is door de directeur afgewezen op grond van het negatieve advies van de recherche en het feit dat nog geen vonnis is geweest in de strafzaak. Door klager is echter onbestreden aangevoerd dat zijn familie, de familie van zijn partner, de Officier van Justitie en de humaniste verbonden aan de inrichting geen bezwaar hebben tegen het door klager bekijken van de dvd. Door de directeur zijn geen overwegende bezwaren naar voren gebracht, die het bezichtigen van de dvd anderszins in de weg staan, waarbij nog wordt overwogen dat de bezwaren die de recherche zou hebben geuit in het geheel niet zijn geconcretiseerd. Tegen deze achtergrond is de beroepscommissie van oordeel dat, gelet op de evidente belangen van klager bij het – in het kader van het rouwproces – kunnen zien van de beelden van de uitvaart, de door de directeur aangevoerde argumenten de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

Gelet op het vorenstaande dient de beslissing van de directeur bij afweging van alle in aanmerking

komende belangen als onredelijk en onbillijk te worden aangemerkt. Het beroep is derhalve gegrond en de uitspraak van de beklagcommissie dient te worden vernietigd. Het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. De beroepscommissie zal met toepassing van artikel 71, derde lid jo. artikel 68, derde lid, onder b, van de Pbw doen wat de beklagcommissie had behoren te doen. Zij zal bepalen dat klager binnen drie weken na ontvangst van deze uitspraak alsnog onder de door de directeur te stellen voorwaarden in de gelegenheid moet worden gesteld de dvd te bekijken.

Zaaknummer:
09/2749/GA en 09/2787/GA

Datum uitspraak:
8 februari 2010

Beroepscommissie:
Vegter, mr. P.C.
Heijs, mr. H.
Schagen, J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie
beklagcommissie bij de locatie De Marwei te Leeuwarden

Trefwoorden:
Onderzoek aan lichaam en kleding ;
Telefoon; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:
Pbw art. 29 en 39
EVRM art. 8

Samenvatting:
Pbw deugdelijke wettelijke basis voor visiteren, fouilleren en opnemen en afluisteren van telefoongesprekken. Geen schending van art. 8 EVRM. Stelselmatig wekelijks visiteren is onredelijk en onbillijk. Bij het dagelijks fouilleren en opnemen

en afluisteren van alle telefoongesprekken geldt dat enkele verwijzing naar klagers plaats op GVM-lijst onvoldoende is. Directeur zal minimaal maandelijks eigen belangenafweging dienen te maken. Dat is onvoldoende aannemelijk geworden. Beroep van klager gegrond en tegemoetkoming van € 100,=

Rechtsoverwegingen:

De beklagen zien op een aantal toezichtmaatregelen die op klager ten uitvoer werden gelegd in de periode van 29 juli 2009 tot en met 26 augustus 2009. Onweersproken is dat klager in die periode wekelijks werd gevisiteerd, terwijl hij ook steeds werd gevisiteerd na het bezoek. In deze periode is klager voorts dagelijks gefouilleerd. Ook zijn alle door klager in die periode gevoerde telefoongesprekken opgenomen en uitgeluisterd.

De betreffende toezichtmaatregelen zijn aan klager opgelegd bij beslissing van 18 juni 2009 en hebben een geldigheidsduur van één jaar, dan wel tot het moment waarop de directeur – naar aanleiding van een periodieke toetsing – een heroverweging heeft gemaakt.

Daar waar klager aanvoert dat er in dit geval sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM, te weten het recht op respect voor de persoonlijke levenssfeer, geldt dat dit recht op grond van artikel 8, tweede lid, van het EVRM, bij wet kan worden beperkt. De wettelijke regelingen zoals opgenomen in de artikelen 29 en 39 van de Pbw, kunnen als zodanig worden beschouwd. Gelet daarop moet worden geoordeeld dat er op zich een deugdelijke wettelijke basis is voor het fouilleren, visiteren en het opnemen en afluisteren van telefoongesprekken.

De vraag die vervolgens aan de orde is, is of die inbreuken, welke voorzien zijn bij wet, noodzakelijk zijn voor de handhaving van de orde, rust en veiligheid in de inrichting.

Ten aanzien van het visiteren geldt het volgende. Hoewel de periode waarover wordt geklaagd relatief

kort is, is de onderhavige maatregel in beginsel opgelegd voor de duur van één jaar. Die duur en de daarbij behorende frequentie van het visiteren – te weten met inbegrip van de twee visitaties in het kader van het bezoek ongeveer zes keer per maand – maken dat er in dit geval sprake is van stelselmatig visiteren. Nu klager in die periode ook aan andere (voor hem ingrijpende) toezichtmaatregelen was onderworpen, acht de beroepscommissie de beslissing om klager stelselmatig te visiteren onredelijk en onbillijk. Zij heeft daarbij, naast die hiervoor genoemde duur en frequentie, mede in aanmerking genomen dat bij die visitaties nimmer enige contrabande bij klager is aangetroffen. Voorts is van belang dat in die periode van één maand niet gebleken is van nieuwe omstandigheden die tot wekelijkse visitatie nopen. De beroepscommissie wijst er in dit verband nog op dat zij het steekproefsgewijs visiteren, mits dit de grens van twee keer per maand niet te boven gaat, steeds toelaatbaar heeft geacht.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen kan de uitspraak van de beklagcommissie ten aanzien van het visiteren niet in stand blijven en dient het beklag in zoverre alsnog gegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het dagelijks fouilleren en het opnemen en uitluisteren van telefoongesprekken geldt dat op zijn minst genomen dient te blijken van een regelmatige belangenafweging omtrent de voortdurende van de noodzaak daarvan. De enkele verwijzing naar klagers plaats op de GVM-lijst is daarvoor onvoldoende. De directeur zal in dergelijke gevallen – zoals de beroepscommissie reeds eerder heeft overwogen – een eigen belangenafweging dienen te maken welke belangenafweging minimaal maandelijks dient te geschieden, dient te worden onderbouwd met schriftelijke verslaglegging en dient te worden getoetst op basis van voldoende inzichtelijke criteria. Dat de directeur in dit geval een dergelijke belangenafweging heeft gemaakt is onvoldoende aannemelijk geworden. Gelet daarop moet worden geoordeeld dat de beslissing om klager dagelijks te (laten) fouilleren en alle

telefoongesprekken op te nemen en af te luisteren – bij afweging van alle in aanmerking komende belangen – onredelijk en onbillijk moet worden geacht.

Het vorenstaande maakt dat de uitspraak van de beklagcommissie ook ten aanzien van het dagelijks fouilleren en het opnemen en uitluisteren van alle telefoongesprekken niet in stand kan blijven en dat dit deel van het beklag daarom eveneens gegrond moet worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming. Zij zal de hoogte daarvan vaststellen op € 100,=.

Zaaknummer:

09/2786/GA

Datum uitspraak:

29 januari 2010

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van

Balkema, mr. J.P.

Fiselier, dr. J.P.S.

Kersten, L. (secr.)

Trefwoorden:

Post; Zorgplicht wijze van betrachten

Artikelen:

Pbw art. 36 lid 2, 37 lid 1, 61 lid 2; EVRM art. 8

Samenvatting:

Artikel 36 lid 2 j° 37 lid 1 Pbw kan als geoorloofde inbreuk op persoonlijke levenssfeer (artikel 8 EVRM) worden beschouwd. Door directeur zonder dagtekening retourneren van klaagschriften wegens onvoldoende frankering is in strijd met artikel 61 lid 2 Pbw. Ook regel dat klaagschrift in geopende envelop aangeboden moet worden is in strijd met artikel 36 lid 2 Pbw. Beroep deels gegrond, geen

tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Aan klagers hiervoor omschreven kritiek op de beklagrechtter - die overigens feitelijk onjuist is, want de voorzitter van de beklagcommissie in deze zaak is lid van de zittende magistratuur - zal voorbij worden gegaan, omdat de zaak in beroep opnieuw wordt behandeld.

In artikel 36, tweede lid, Pbw is bepaald dat de directeur post afkomstig van of bestemd voor gedetineerden mag openen en onderzoeken. Indien het gaat om poststukken die vallen onder het begrip geprivilegieerde post zoals omschreven in artikel 37, eerste lid, Pbw dient dit onderzoek in aanwezigheid van de gedetineerde te geschieden.

In het tweede lid van artikel 8 EVRM staat vermeld dat het recht op respect voor de persoonlijke levenssfeer kan worden beperkt voor zover daarin onder andere bij wet is voorzien. Voorgeschreven wettelijke regeling kan als een geoorloofde inbreuk op de persoonlijke levenssfeer worden beschouwd.

Wat betreft het openen van enveloppen van de Open Universiteit en de SDU klantenservice komt de beroepscommissie tot het oordeel dat de beklagcommissie op goede gronden en met juistheid op deze beklagen heeft beslist. Het beroep zal in zoverre ongegrond worden verklaard.

Wat betreft het door de directeur aan klager retourneren van niet van een dagtekening voorzien zijnde enveloppen met daarin klaagschriften overweegt de beroepscommissie het volgende. Op grond van het bepaalde in artikel 61, tweede lid, Pbw kan de indiening van een klaagschrift geschieden door tussenkomst van de directeur van de inrichting waar de gedetineerde verblijft. De directeur draagt er in dat geval zorg voor dat het klaagschrift of, indien het klaagschrift zich in een envelop bevindt, de envelop van een dagtekening wordt voorzien welke geldt als dag van indiening, en het klaagschrift vervolgens wordt doorgezonden

naar de beklagcommissie. De handelswijze van de directeur moet als strijdig met het vorenstaande worden aangemerkt, zodat het beroep en het beklag op dit beklagonderdeel gegrond moeten worden verklaard.

Wat betreft de wijze van aanbieden van de klaagschriften het volgende.

De directeur stelt in beklag dat klaagschriften die door tussenkomst van de directeur verzonden worden, geopend aangeboden dienen te worden. Post afkomstig van een gedetineerde welke is gericht aan de beklag- of beroepscommissie valt onder het begrip geprivilegieerde post zoals omschreven in artikel 37, eerste lid, Pbw. Dergelijke post mag niet buiten de aanwezigheid van de gedetineerde geopend dan wel onderzocht worden. De regel dat klaagschriften in een geopende envelop aangeboden moeten worden is naar het oordeel van de beroepscommissie dan ook in strijd met artikel 36, tweede lid, Pbw. Het beroep zal ook op dit onderdeel gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie is van oordeel dat klager met de gegrondverklaring voldoende tegemoet wordt gekomen en ziet geen aanleiding om een geldelijke tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

09/2779/GA

Datum uitspraak:

27 januari 2010

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Bol, mr. A.T.
Fleers, dr. G.J.
Dwarka, mr. S.S. (secre.)

Trefwoorden:

Ordemaatregel procedureel; Cameratoezicht;

Tegemoetkoming financieel; Ordemaatregel afzondering

Artikelen:

Pbw art. 24, 36 en 38

Samenvatting:

Vermoeden van inslikken contrabande tijdens bezoek. Daarom maatregel van afzondering met cameratoezicht en zeef voor controle ontlasting niet onredelijk of onbillijk. Dit geldt ook voor duur van drie dagen, hoewel maatregel ook na driemaal schone stoelgang kan eindigen. Termijnoverschrijding van bewaardersarrest. Beroep deels gegrond, tegemoetkoming € 10,-.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 38, vierde lid, van de Pbw juncto artikel 36, vierde lid, van de Pbw kan tijdens het bezoek toezicht worden uitgeoefend. De beroepscommissie is van oordeel dat, gezien de inhoud van het verslag van 4 april 2009, voldoende aannemelijk was geworden dat er aanwijzingen waren dat klager contrabande had ingeslikt bij het bezoekmoment. Die aanwijzingen maken dat de directeur in redelijkheid kon beslissen om klager – mede voor zijn eigen gezondheid – in een gecontroleerde omgeving te plaatsen. Een dergelijke omgeving kan een afzonderingscel met cameratoezicht zijn waarbij de ontlasting – door toepassing van een zeef – kan worden gecontroleerd op de aanwezigheid van contrabande. Dat maakt dat de beslissing om klager tijdelijk in afzondering te plaatsen in een afzonderingscel met zeef en cameratoezicht niet onredelijk of onbillijk moet worden geacht.

Ten aanzien van de duur van de maatregel overweegt de beroepscommissie dat zij ambtshalve bekend is met het gegeven dat eventueel ingeslikte voorwerpen het lichaam pas na meerdere keren stoelgang verlaten. Zo wordt om die reden in het Penitentiair ziekenhuis een gedetineerde pas vrij gegeven van contrabande, nadat zijn geproduceerde stoelgang driemaal schoon is geweest. Gezien het vorenstaande

kon de directeur in redelijkheid een ordemaatregel voor de duur van drie dagen opleggen, alhoewel ook denkbaar was dat de maatregel zou kunnen worden beëindigd nadat klager driemaal een schone stoelgang had. Gezien het vorenstaande zal dit beklagonderdeel ongegrond worden verklaard. Met betrekking tot het zogenoemde bewaardersarrest overweegt de beroepscommissie als volgt. Op grond van artikel 24, vierde lid, van de Pbw kan een gedetineerde voor ten hoogste vijftien uren afgezonderd worden (bewaardersarrest). Op basis van de stukken van 4 en 5 april 2009, stelt de beroepscommissie vast dat de termijn van het bewaardersarrest is overschreden. Dit beklagonderdeel zal gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht termen aanwezig om aan klager een tegemoetkoming tot te kennen.

Zaaknummer:

09/2939/GA

Datum uitspraak:

22 januari 2010

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Vegter, mr. P.C.
Fiselier, dr. J.P.S.
Kersten, L. (secr.)

Trefwoorden:

Tegemoetkoming financieel; Zorgplicht niet betrachten

Artikelen:

Pbw art. 61 lid 2

Samenvatting:

Weigering klaagschrift aan te nemen in strijd met wet. Indiening van klaagschriften kan door tussenkomenst van directeur geschieden. Directeur voorziet klaagschrift van dagtekening en draagt er zorg voor

dat klaagschrift bij beklagcommissie terecht komt. Beklag alsnog gegrond, tegemoetkoming € 5,-.

Rechtsoverwegingen:

Artikel 61, tweede lid, Pbw luidt dat de indiening van klaagschriften door tussenkomst van de directeur van de inrichting kan geschieden. Dit heeft volgens de Memorie van toelichting tot doel dat discussies over de datum van indiening zoveel mogelijk vermeden worden. Door het klaagschrift te voorzien van een dagtekening wordt immers duidelijk wanneer klager het beklag heeft ingediend. Uit het artikel kan worden afgeleid dat de directeur vervolgens de zorg draagt dat het klaagschrift bij de beklagcommissie terecht komt. De weigering het klaagschrift aan te nemen is mitsdien in strijd met de wet. Het voorgaande leidt tot na te melden beslissing.

Zaaknummer:

09/3359/GB

Datum uitspraak:

22 februari 2010

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.

Rutten, mr. M.A.G.

Fleers, dr. G.J.

Alff, van L. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 18

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 2

Samenvatting:

Klager niet geselecteerd voor een z.b.b.i. omdat er een procedure loopt m.b.t. ongewenstverklaring, hij

niet zonder tewerkstellingsvergunning aan het werk kan in een z.b.b.i en geen burgerservicenummer heeft. Door selectiefunctionaris aangevoerde argumenten komen niet overeen met de gestelde voorwaarden voor plaatsing in een z.b.b.i. genoemd in artikel 2 van de Regeling. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van art. 2 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (de Regeling), komen voor plaatsing in een zeer beperkt beveiligde inrichting in aanmerking gedetineerden die een te verwaarlozen vlucht- of maatschappelijk risico vormen, aan wie een vrijheidsstraf van ten minste zes maanden is opgelegd, ten minste de helft van de opgelegde vrijheidsstraf hebben ondergaan, geen veroordelingen tot betaling van een geldboete of geldbedrag van meer dan € 226,- hebben openstaan, een strafrestant hebben van ten minste zes weken en ten hoogste zes maanden en beschikken over een aanvaardbaar verlofadres.

4.2. In de toelichting op dit art. (Staatscourant 2000, 176) staat dat bij de plaatsing in zeer beperkt beveiligde inrichtingen de beoordeling of de gedetineerde geschikt is tot terugkeer in de samenleving een belangrijke rol speelt. Indicator bij de beoordeling daarvan is of de gedetineerde reeds eerder tijdens de huidige detentie met goed resultaat bewegingsvrijheid (onbegeleid) buiten de inrichting heeft genoten (algemeen verlof, schorsing van de preventieve hechtenis, incidenteel verlof, strafonderbreking), alsmede of zich daarna omstandigheden hebben voorgedaan die aan deze indicator afbreuk doen.

4.3. Dit beroep is gericht tegen de beslissing klager niet te plaatsen in een z.b.b.i. De selectiefunctionaris heeft klager niet geselecteerd voor een z.b.b.i. omdat er een procedure loopt met betrekking tot ongewenstverklaring, omdat klager niet zonder tewerkstellingsvergunning aan het werk kan in een z.b.b.i. en omdat klager

geen burgerservicenummer heeft. De door de selectiefunctionaris aangevoerde argumenten om klager niet in een z.b.b.i. te plaatsen komen niet overeen met de gestelde voorwaarden voor plaatsing in een z.b.b.i. genoemd in artikel 2 van de Regeling. De beroepscommissie is van oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris onvoldoende gemotiveerd is. Zij zal de beslissing vernietigen en de selectiefunctionaris opdragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

09/3374/GB

Datum uitspraak:

8 februari 2010

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.

Rutten, mr. M.A.G.

Fleers, dr. G.J.

Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing gedetineerden art. 1, 15, 20c

Samenvatting:

Selectie voor PPC hvb/gevangenis IBA te Vught. Selectiebeslissing is m.b.t. plaatsing in PPC niet in overeenstemming met geldende bestemmingsaanwijzing. Klager heeft feitelijk verbleven in unit 3 welke is aangewezen als afdeling voor bijzondere opvang. Ten aanzien van klager is

indicatiebesluit afgegeven door psychiater NIFP. Klager is daarna overgeplaatst naar PPC Zwolle, waarmee aan bezwaren betreffende zijn bezoek is tegemoetgekomen. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Bij regeling van de Staatssecretaris van Justitie van 9 december 2009, nr. 5589296/09/DJI, is de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (hierna: de Regeling) gewijzigd in verband met het creëren van het Penitentiair Psychiatrisch Centrum voor de bijzondere opvang van gedetineerden die forensische zorg behoeven. De wijziging is gepubliceerd in de Staatscourant van 30 december 2009 (nr. 19971) en op 1 januari 2010 in werking getreden.

Deze regeling van 9 december 2009 was ten tijde van de selectie van klager voor plaatsing in een PPC-regime nog niet van kracht.

De selectiefunctionaris heeft klager bij beslissing van 9 november 2009 geselecteerd voor het PPC HvB/ Gev IBA te Vught. De laatste bestemmingsaanwijzing van 1 augustus 2009, nr 5612565/09/DJI, voor de penitentiaire inrichtingen (p.i.) Vught kent niet een dergelijke afdeling of inrichting. De selectiebeslissing is derhalve voor zover deze ziet op de plaatsing in het PPC niet in overeenstemming met de geldende bestemmingsaanwijzing.

Waar in de plaatsingsbeslissing tevens wordt vermeld dat er sprake is van een plaatsing in een Individuele Begeleidingsafdeling (IBA) moet bij de beoordeling van het beroep worden nagegaan of de plaatsing van klager voldoet aan de voor een IBA geldende criteria.

Klager heeft feitelijk verbleven in Unit 3 van de p.i. Vught. Unit 3 is aangewezen als huis van bewaring en gevangenis en als afdeling voor bijzondere opvang als bedoeld in artikel 15 van de Regeling. Op grond van dit artikel kunnen in de IBA gedetineerden worden geplaatst die vanwege een psychiatrische stoornis, een persoonlijkheidsstoornis dan wel psychosociale problematiek extra begeleiding behoeven en zich niet kunnen handhaven in een reguliere inrichting of

afdeling.

Op 6 november 2009 is ten aanzien van klager een indicatiebesluit afgegeven door de psychiater Van der Woerd van het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP) Noord. Met dit besluit wordt richting gegeven aan de noodzakelijke behandeling, de verblijfsintensiteit en het beveiligingsniveau. Door de psychiater wordt de suïcidaliteit als hoog ingeschat, mede gezien de voorgeschiedenis van suïcidale uitingen, gedeeltelijke ontkenning van de huidige situatie en de felheid van de ontkenning van suïcidaliteit nu en in het verleden. De psychiater acht maximale beveiliging aangewezen (oog in oog) en anders isolatie met camerabewaking. Klager dient met spoed te worden overgeplaatst naar een PPC. Op termijn is het van belang te monitoren hoe klager gaat reageren bij een volledig doordringend besef van zijn uitzetting en te observeren hoe zijn gedrag is indien de beveiliging kortdurend verminderd wordt. De op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris kan bij afweging van alle in aanmerking komende belangen niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Klager is op 14 december 2009 overgeplaatst naar het PPC huis van bewaring/gevangenis IBA te Zwolle, waarmee aan klagers bezwaren voor zover het zijn bezoek betreft is tegemoetgekomen.

Zaaknummer:

09/2879/GM

Datum uitspraak:

14 januari 2010

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.

Kleipool, L.E.M.

Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Inrichtingsarts schreef door klaagster gewenste medicatie voor tijdens eerdere detentie en niet tijdens huidige detentie. Eigen verantwoordelijkheid inrichtingsarts om te bezien welke medicatie in gegeven omstandigheden het meest adequaat zal zijn. De noodzakelijk geachte medicatie is overigens wel verstrekt. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat uit de stukken en met name de medische gegevens volgt dat klaagster lange tijd, vóór haar laatste twee detenties, niet meer voor consult bij haar huisarts is geweest die de door haar gewenste medicatie heeft voorgeschreven.

Voorts heeft zij toestemming geweigerd om haar medische gegevens op te vragen bij de FPK Assen. Dat klaagster drie maanden tijdens een eerdere detentie in de locatie Zwolle dezelfde inrichtingsarts heeft geconsulteerd, houdt niet in dat haar medische toestand ongewijzigd zou zijn en dat haar dezelfde medicatie diende te worden voorgeschreven. Het staat de inrichtingsarts vrij en het is immers de eigen verantwoordelijkheid van de inrichtingsarts om te bezien welke medicatie in de gegeven omstandigheden het meest adequaat zal zijn. Aan klaagster is overigens wel de noodzakelijk geachte medicatie verstrekt.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

09/2530/GM

Datum uitspraak:

14 januari 2010

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.

Boer, J.G.J. de

Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Geen adequate behandeling schouder. Verpleegkundigen hebben klager niet doorgestuurd naar inrichtingsarts. Over het hoofd werd gezien dat schouder was ontwricht. Is eerst na 22 uur weer in de kom gezet. Beroep gegrond. Tegemoetkoming 25 euro.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat uit de stukken en met name klagers medische gegevens volgt dat de medische dienst heeft nagelaten klagers schouder door de inrichtingsarts te laten beoordelen. Wel hebben de verpleegkundigen gekeken naar klagers schouder en is er telefonisch contact opgenomen met de inrichtingsarts, maar over het hoofd is gezien dat klagers schouder was ontwricht. Pas na 22 uur is klagers arm weer in de kom gezet. Een dergelijk ernstige blessure is veelal goed zichtbaar en geeft bij adequaat lichamelijk onderzoek een voldoende duidelijke indicatie.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband gezien van oordeel dat sprake is van onvoldoende adequaat handelen

namens de inrichtingsarts en dat dit handelen kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en aan klager zal een tegemoetkoming van € 25,= worden toegekend.

Zaaknummer:

09/2503/JW

Datum uitspraak:

25 januari 2010

Beroepscommissie:

Jong, mr. B. de

Cremers, mr. H.M.S.

Slot, prof.dr. N.W.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing passantertermijn;

Mededelingsplicht

Artikelen:

Bjj art. 11

Samenvatting:

Verlenging passantertermijn niet tijdig meegedeeld, beroep formeel gegrond, tegemoetkoming €50,=. In kader van pedagogisch verantwoord beleid van belang dat behandeling spoedig aanvangt en passantertermijn voor jeugdigen maximaal drie maanden duurt. Duur i.c. 3 maanden en 16 dagen. Beroep materieel gegrond, tegemoetkoming € 350,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat niet kan worden gesteld dat door plaatsing van klager in een behandelinrichting al het belang aan klagers bezwaar is komen te ontvallen, nu door klagers raadsman in het bezwaarschrift is verzocht om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen. Klager had derhalve in zijn bezwaar dienen te worden ontvangen.

De beroepscommissie zal de selectiefunctionaris echter niet opdragen om een nieuwe beslissing te nemen op klagers bezwaarschrift, omdat klager inmiddels is geplaatst in een behandelinrichting.

Uit vaste jurisprudentie van de beroepscommissie volgt dat, hoewel (tijdige) hoor- en informatieplicht niet wettelijk is voorgeschreven, vanuit rechtspositioneel oogpunt in ieder geval tijdige schriftelijke mededeling van de overplaatsingsbeslissing is aangewezen. In dit geval is klagers passantertermijn bij schriftelijke beslissing van 7 juli 2009 verlengd met ingang van 5 juli 2009. Het beroep zal derhalve op formele grond gegrond worden verklaard en de beslissing van de selectiefunctionaris zal op formele grond worden vernietigd. Klager dient, gelet op het hiervoor overwogene, een tegemoetkoming te worden geboden. De beroepscommissie zal deze tegemoetkoming vaststellen op € 50,-.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie het volgende.

Klager verbleef in de opvanginrichting Eikenstein in afwachting van plaatsing in een behandelinrichting. Zijn p.i.j.-maatregel is ingegaan op 6 april 2009. Hij is op 21 juli 2009 geplaatst in de behandelinrichting Teylingereind.

Artikel 11, eerste lid, Bjj luidt als volgt.

“De plaatsing in een behandelinrichting van een persoon aan wie de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd geschiedt voordat de termijn van de maatregel drie maanden heeft gelopen.”

Artikel 11, tweede lid, Bjj, luidt als volgt.

“Indien de plaatsing niet binnen de in het eerste lid gestelde termijn mogelijk is, kan de selectiefunctionaris deze termijn telkens met drie maanden verlengen.”

De beroepscommissie overweegt dat de beroepscommissie in 05/1351/JW en 05/1789/JW van 12 september 2005 heeft geoordeeld dat de uitspraak

van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) in de zaak Brand no 49902/99 d.d. 11 mei 2004, welke uitspraak onherroepelijk is geworden op 10 november 2004, van toepassing is op de passantertermijn als bedoeld in artikel 11 Bjj.

De Hoge Raad Bij heeft bij arrest van 21 december 2007 (C06/194/HR, LJN BB5074) het principale cassatieberoep van de Staat, gericht tegen het arrest van het Hof te Den Haag van 27 april 2006, verworpen. Bij laatstvermeld arrest heeft het Hof geoordeeld dat het in beginsel onrechtmatig is een ter beschikking gestelde langer dan vier maanden op behandeling in een tbs-kliniek te laten wachten.

De beroepscommissie is van oordeel dat vooral bij jeugdigen, die nog volop in ontwikkeling zijn, het in het kader van een pedagogisch verantwoord beleid van bijzonder belang is dat de behandeling spoedig aanvangt en zij acht het wenselijk dat de passantertermijn voor jeugdigen maximaal drie maanden duurt.

Zij zal derhalve het beroep ook materieel gegrond verklaren en de beslissing van de selectiefunctionaris op materiële grond vernietigen.

De beroepscommissie is van oordeel dat voor het overschrijden van de termijn een financiële tegemoetkoming dient te worden toegekend, waarvan de hoogte dient te worden vastgesteld op een bedrag van € 350,- per maand vanaf de dag dat het verblijf van een p.i.j.-passant in een opvanginrichting drie maanden heeft geduurd tot de dag waarop plaatsing in een behandelinrichting daadwerkelijk is verwezenlijkt. In casu gaat het om een overschrijding van de passantertermijn van drie maanden met zestien dagen. Zoals gebruikelijk in de rechtspraak wordt een periode van 15 tot 30 dagen op een maand afgerond. Derhalve zal de beroepscommissie klager een tegemoetkoming van € 350,- toekennen.

